

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det er lidt overraskende, at der bliver fremsat et lovforslag om det her med opsigelsesvarsler, hvor man gør sig bemærkninger om, hvad der skal ske, hvis der ikke kan indgås frivillighed.

Det er jo sådan, at for kunderne er der ikke nogen frivillighed. Det er jo et spørgsmål om at vurdere, hvis frihed man ønsker at sikre i den her sammenhæng.

Normalt plejer Venstre at bryste sig af at gå meget op i frihed, men i den her sammenhæng må man sige, at Venstre mest af alt går op i forsikringssekskabernes frihed til at stavnsbinde kunderne i 1 år ad gangen i stedet for at gå op i kundernes frihed til at kunne vælge et nyt selskab.

Jeg kan godt ærgre mig over, at Venstre ikke kan komme med mere klare meldinger på det her område. Det vil være til skade for forsikringstagerne fortsat at være stavnsbundet til de selskaber.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Hr. Freddy Dam siger, at forsikringssekskaberne jo selv har givet udtryk for – akkurat som ministeren også beskriver i forslaget – at de inden for det kommende år vil finde løsninger. Hvad er det så for et overgreb, man mener, der vil være mod forsikringssekskaberne, i og med at de selv har sagt, at de vil komme med det?

Her ville det være meget naturligt, hvis vi som lovgivere her fra Folketinget siger: Vi vil godt give forbrugerne den retssikkerhed, de måtte have krav på, og dermed også afstikke, hvad det er for nogle retningslinjer, vi gerne vil have i forhold til at sikre, at det ikke bare er nogle få produkter eller nogle tilfældige mere eller mindre ligegyldige produkter, der bliver udbudt med kortere opsigelsesvarsel.

Hvorfor ikke hellere gå ind her og nu og sikre forbrugerne? Jeg kan ikke se, at vi træder nogen fra forsikringsbranchen særlig meget over tæerne, netop fordi de selv har sagt, at de vil gøre det i løbet af det næste år. Hvad er det egentlig, der er så galt i det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, det er nødvendigt, før debatten om lovforslaget for alvor tager fart, at præcisere, hvad det er, regeringen har til hensigt at gøre,

for så vidt angår spørgsmålet om opsigelsesvarsel.

Som det fremgår af lovforslaget, har vi valgt at tro på, at de initiativer, der er ved at blive taget nu, og som vi har fået information om fra Forsikring & Pension, rent faktisk vil medføre, at hele det private forsikringsmarked forandrer sig, så vi kommer i en situation, hvor det ikke længere er 1 års opsigelsesvarsel, men f.eks. 1 månedes opsigelsesvarsel, som bliver tilbudt, og der vil jeg gerne understrege, at det gælder alle de private kerneydelser. Det er ikke et spørgsmål – og det er så også til fru Pernille Rosenkrantz-Theil – om at udbyde en enkel cykelforsikring. Det er på alle de store familieforsikringer, villaforsikringer osv., at man forventer, at selskaberne tager deres forbrugeransvar alvorligt og sikrer sig, at der bliver udbudt et sådant produkt.

Kl. 13.35

Der er to måder at gribe problemstillingen an på. Vi kunne vælge at sige, at det her ikke er et spørgsmål, som markedet selv skal regulere, her må Folketinget gå ind og begynde at regulere på et område, der egentlig er noget, man ellers har overladt til markedet selv.

Der har været meget diskussion, og som jeg hører udmeldingerne fra Forsikring & Pension, er selskaberne klar over, at her er et område, hvor man har været langsommelig, og hvor der er behov for, at man tilbyder nye produkter og giver forbrugerne det frie valg.

Jeg har valgt at tro på, at forsikringssekskaberne rent faktisk vil efterleve det, de giver udtryk for. Men for en sikkerheds skyld og for at have sikkerhed for, at det ikke er forbrugerne, der bliver tabere i sidste ende, har vi sikret os – og det fremgår også meget klart af lovforslaget – at såfremt forsikringssekskaberne ikke lever op til det, de har givet udtryk for under det lovforberedende arbejde, såfremt de ikke udbyder disse produkter, vil vi gribe ind. Det vil sige, at de – hvilket også fremgår af høringssvaret fra Forbrugerrådet – har 2003 til at få gjort tingene færdige.

Hvis det, når vi når foråret 2004, viser sig, at man stadig væk halter bagefter, og at de fleste af forsikringssekskaberne ikke har levet op til det, griber vi ind. Jeg vil dog gå så vidt som til at sige, at hvis et enkelt lille forsikringssekskab ikke har levet op til det, så er det ikke det, der vil gøre mig søvnløs, men hvis ikke de store forsikringssekskaber, der sidder på næsten hele markedet, har ydelsen på plads, så bliver der frem-